

SANCTI
VINCENTII
FERRARI.

HISPANI, PATRIA VALENTINI,

ORDINIS PRÆDICATORVM,

SACRI PALATII MAGISTRI

ET APOSTOLICI CONCIONATORIS

CELEBERRIMI,

OPERA OMNIA

TOMVS TERTIVS

COMPLECTENS

SERMONES SOLEMNITATVM SANCTORVM

TOTIVS ANNI.

EDITIO CÆTERIS EMENDATIOR, CENTVM ET VLTRA

CONCIONIBVS, EX PROBATISSIMO AVTHOGRAPHO

nunc primum erutis, auctior: Indicibus locupletior.

STVDIO, AC DILIGENTIA

FRATRV M PRÆDICATORV M REGII
Valentini Conventus.

OPE, ET IMPENSIS

ILLVSTRISSIMI, ET EXCELLENTISSIMI DOMINI,
D. FRATRIS IOANNIS THOMÆ DE ROCA BERTI

ARCHIEPISCOPI VALENTINI, I,

in omnibus Regnis Hispania Generalis Inquisitoris electi,
eiusdem Ordinis, & Conventus Alumni.

VALENTIÆ,

In Aedibus Archiepiscopalibus, Typis Iacobi de Bordazar & Artazu.

ANNO M. DC. XCV.

es al Colegio de la Compañia de San Jeronimo

cato sepulchro, Angelicis manibus honorificè sepelierunt. Vbi inter innumera miracula quæ fiunt ibidem, vnum est insignæ, quod de sepulchro ipfius oleum dicitur incessanter emanere. Et possumus dicere sibi: Ecce Angeli accefferunt, & ministrabât ei. Matthæi Cap. 4. vers. 11. AMEN.

(A) Non Maxentius, ut mendosè in alijs editionibus legitur; sed Maximi-

nus legendum est: qui secundùm Chronicas, in Oriëte contra Christianos tyrannidem exercebat: Maxentius verò Romæ. B. autem Catharina, ut ex Romano Breviario, & Actis ipsius constat, à Maximino in Alexandria vocata fuit, & coram eo cum Sapientibus disputavit; qui tandem post plurima supplicia eam decolari iussit. Vnde fortè transcriptorum vitio pro Maximino, Maxentius positus fuit.

NOVISSIMÆ HVIVS EDITIONIS, SERMONUM de Sanctis finis. In pervigilio eiusdem Apostolici Concionatoris celeberrimi Divi Vincentij Ferrarij. Anno 1695. Ad maiorem Omnipotentis Dei gloriam, Authoris laudem, Animarum què salutem.
AMEN.

